

[Hanne Severinsen]

Derfor synes jeg også, at SF's betækningsbidrag, som jeg ligesom alle de andre ordførere undrer mig voldsomt over, oser af mistillid til, hvorvidt man kan finde ud af det. Det oser af mistillid til, at man ude lokalt kan forvalte en decentralisering. Jeg synes egentlig, det minder om andre ting, vi har været ude for her i Folketinget. Når SF ser, hvordan selvstyret udfolder sig i det praktiske liv, bliver man lidt bekymret for, om det nu lige foregår sådan, som man havde tænkt sig at decentraliseringen skulle foregå, og så vil man hellere lige lave nogle regler herindefra, så decentraliseringen nu også bliver på den rigtige måde. Det forekommer mig, at mange af de ændringsforslag, SF har stillet, også bygger på dette.

I øvrigt synes jeg, det er trist at se, at SF her ved i virkeligheden fraskriver sig medindflydelsen fra de mange forhandlinger, vi har haft forud. For sandheden er jo, at SF har været med til mange af forhandlingerne og først sprang fra i sidste øjeblik; derfor synes jeg også, at ordvalget i betænkningen er besynderligt. I betragtning af at SF ellers har sagt, at man nu er på vej bort fra hængekøjen, synes jeg, at man har taget et skridt tilbage. Jeg håber virkelig, at det kun er en enlig svale.

Lad os f.eks. tage ændringsforslaget om forskningsfrihed, nr. 15. Der har SF bygget videre på de misforståelser, som nogle har haft om, at man nok nu ude omkring på institutterne, fordi man kan blive pålagt opgaver, vil opføre sig sådan, at alle forskere vil blive plastret til med alle mulige opgaver. Men ideen er jo netop, at man skal kunne tage opgaver udefra, og at man på den måde skal kunne få et institut til at vokse og få løst nogle opgaver. Ideen er jo ikke, at alle forskernes tid skal bruges til den slags opgaver, og det er der overhovedet ikke nogen der siger noget som helst om. Men det er, som om SF forudsår, at man vil opføre sig maksimalt tåbeligt ude omkring, hvor jeg faktisk forudsår, at man vil opføre sig maksimalt klogt, fordi man netop nu får dispositionsfrihed.

Så bortset fra SF's beklagelige bidrag til betænkningen synes jeg, at vi alle sammen har grund til at være glade over forløbet og over, at vi er nået til dette resultat.

Rahbæk Møller (SF):

Somme tider er det godt, at der er en opposi-

tion, der kan formulere loven, som den burde have set ud, så den imødekommer stort set alle de indvendinger, vi har fået udefra. Jeg kan oplyse, at jeg har fået en telefonisk henvendelse fra Danske Studerendes Fællesråd, der oplyser, at det støtter alle vore ændringsforslag. Men – hvad der er endnu mere interessant – ændringsforslagene dækker formodentlig også den opfattelse, der ville være gældende her i Tinget, hvis Tingets medlemmer kunne stemme frit, og dermed dækker de den lov, vi kunne have fået, hvis Socialdemokratiet og De Radikale under forårets forhandlinger havde haft en smule is i maven.

Jeg kunne godt tænke mig at tage udgangspunkt i en aktuel sag, nemlig ansættelsessagen fra humaniora på Københavns Universitet, og jeg vil godt understrege, at jeg kender ingen af de pågældende personer. Når jeg omtaler sagen, er det derfor kun, som den er beskrevet i avisen. Jeg ved ikke, om den er skæv eller ej. Men som den er beskrevet, er der tale om en sag, hvor nepotisme har fungeret – men hvor demokratiet også har fungeret og har ført til sagen.

Hvordan ville den sag være forløbet ifølge det forslag, vi nu lægger frem, og ifølge det forslag, ministeren lægger frem? Ja, ifølge vores forslag ville den aldrig være dukket op, fordi det på et tidligere tidspunkt ville være sikret, at man ikke kunne bruge snævre stillingsopslag eller skævt sammensatte bedømmelsesudvalg, og derfor ville sagen simpelt hen aldrig være opstået. Ifølge ministerens forslag ville den aldrig være opdaget! For dér erstatter man en trods alt åben procedure, som i denne sag har vist sig at fungere, med en lukket procedure.

Det er typisk for regeringens forslag. Det vil løse nogle problemer – det er erkendt – men der er mange, det ikke løser, og så skaber det mange andre. Jeg vil nøjes med at gennemgå nogle hovedpunkter.

Ifølge det forslag, som foreligger fra SF's side, bevarer vi den arbejdsglæde, som ligger i, at alle har medindflydelse på deres arbejdsplads. Det er væsentligt både for almindelige VIP'ere, for TAP'ere og for studenter. Den forsvinder i vid udstrækning i flertallets forslag.

Ifølge SF's forslag ville det være muligt at vælge dynamiske ledere, og der er snor i dem. De skal handle under ansvar over for kollektive organer, præcis ligesom en borgmester